

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CRESTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEĂ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
Arad, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lavi de-opotrivă în Jidanul parazit și în Românul necinstit și înstrăinat.”

Apăre sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru Insit și fabrici — — — Lei 500

Sus inimile!

Membrii L. A. N. C. n'au niciun motiv a fi descurajați sau a abdica în urma rezultatului alegerilor din 12 Decembrie 1928.

Pe drapelul nostru este scris adevărul, iar îndreptarul în acțiunile noastre salvatoare sunt imperatiile categorice ale instinctului național de conservare. Intreg și nefalsificat.

Poate fi adevărul, timp mai îndelungat sau mai scurt, ascuns privirilor celor înșetați după el de vâlul țesut de intrigile și narcoticele Jidanilor ajutați de creștini interesați sau induși în eroare. Dar triumful final este întotdeauna al adevărului, care în cazul nostru este: adevărul românesc care în acest cotropită tot mai mult, înlocuită în diverse poziții economice, culturale, sociale, în tempo accelerat, de elemente străine, în primul și în modul cel mai periculos de Jidan.

Neîncredere în succesul acțiunii L. A. N. C.-ului pot avea numai aceia, cari pot crede în pierirea sau perversitatea definitivă a instinctului de conservare al nației noastre. Dar tinerețea neamului românesc, nobilțea lui, energiile mari și calitățile alese, condiționate de acestea, nu dau dreptate celor sceptici. Dacă nu altfel, chiar și numai pe cale de evoluție va veni un timp, când toate aceste însușiri mărețe se vor manifesta grandios, asigurând solid viitorul și cucerindu-ne un loc de onoare între popoarele culte.

Menirea noastră măreață este de-a veghea, ca până atunci Jidanii și Sabăs-goimii să nu ne vieceze sufletul și să nu ne răpească baza materială a existenței noastre ca neam, dezastuos, în mod ireparabil. Pentru acest scop trebuie jertfite toate puterile noastre spirituale și materiale, îndemnați și însuflețiți de puternică iubire de neam, caracteristica oamenilor cu adevărat culti, morali, normali.

Nebunia — pentru moment — național-tărănistă, care a cuprins masele, nu trebuie să sperie pe nimeni și e val, ca valul trece. Desconsiderarea din partea partidului național-tărănist a imperatiilor instinctului național de conservare, constă pentru ei vina tragică, care-i va aduce cu siguranță căderea. Toate elementele antiromânești și anarhice au răsuflat ușurate, când a ajuns la putere acest partid. Și îndată au și început acești paraziti acțiuni sistematice, energice, de a acapara cu ajutorul acestui guvern bunuri și privilegii noi în dauna Românilor, deși ei, prin privilegiul vechi și acțiuni necinstite de acapărare, stau mai bine materialicește și culturalicește, decât elementul românesc. Sfidează pe toate căile româniștea și se conjură cu toți pentru pierirea ei. Guvernul actual a adus legi și a dat ordine, și este pe cale a face și în viitor lucrul acesta, aproape numai pentru satisfacerea lăcomiei egoiste a stră-

inilor de neam, fără a lua în considerare adevăratele interese ale Românilor. Nici urmă de măsuri necesare pentru rezolvarea marilor probleme de viață ale nației! O ganul oficios din București al partidului dela putere este condus de Jidani și jidaniți în spirit talmudic. O gan'zeț locală întregi ale acestui partid sunt curat jidanești sau în majoritate. Deputați guvernamentali circumceși au atitudini revoltătoare de obrăsnice față de gloriile naționale, ca dl. O. G. G. d. ex. A. este confirmă afirmația noastră dela început.

Partidul Poporului este la o mare răspântie a vieții lui. Nu vedem altă ieșire din dilemă, pentru ei, decât adoptarea unui program de raționalism integral și luptă energică și neîncetată pentru realizarea acestuia. Și credem că aceasta va urma. Va rezulta o acțiune, paralelă cu a noastră, care va da indirect un nou impuls maselor românești în direcția preconizată de noi.

Deci: sus inimile!

Dr. Veridicus.

Adorabilă conștiință națională!

Orice om cu judecata împede este în clar cu groznicile devastări produse în sufletul Românilor, care au fost subjugăți în diferite țări, de cultura străină impusă lor în atâtea forme. Atata sterilitate, atata perversitate, atâtea tendințe condamnabile de separatism, atata lipsă de solidaritate cu consăngenii, atata solidaritate cu elementele străine în atâtea chestii, atata preferințe și protejare, condamnabile și revoltătoare, a elementelor străine în dauna celor române, atata desorientare în privința adevăratelor probleme de viață românească, numai prin influența nefastă a culturii străine se pot explica. Ca să fim drepti, defectele acțiunilor se găsesc în măsură mai mică și la frații din Vechiul Regat, unde deasemenea se pot explica în mare parte prin influențele străine: mulți din clasa bogată dau copiii în școli primare străine din țară sau străinătate, ceva mai puțin în școlile medii, idem destul la universități le din țări străine. Bunul simț și dreapta judecată im-

pun conducătorilor în situația această împărțirea poporului cu cât mai multă cultură neaoș românească și ferirea lui de dăunătoare influențe culturale străine.

Cine ar putea nega, că presa minoritară, atât de mincinoasă, atât de perversă, atât de învâluită și pe față veninoasă, constituie o astfel de influență stricătoare?

Să vedem acum, cum ripostează binecuvântații noștri de conducători, somitățile noastre. Dreptul de-a fi vândute în chioșcurile de prin gări ușurează foarte mult consumarea acestui venin cauzator de desorientare și alterare, bilete de tren gratuite și alte favoruri dela instituții și comune asigură foarte bine existența disolvantă și îndeamnă la perseverare în sabotarea a tot, ce-i românesc. Dar ceea ce uimește și revoltă, este concursul celor dau mulți conducători politici și capi de autorități zărelor minoritare pentru a le face să fie cetite de cât mai mulți Români. O fac asta prin informații importante comunicate mai întâi zărelor minoritare și prin interviuri acordate cu larghețe zăriștilor minoritari, refuzate cu sgarcenie celor români.

Impulsul hoărător la scrierea acestor șire mi l-au dat: interviul unui ministru important din guvernul actual și articolul de Crăciun al unui fost ministru al culturii românești, ambele apărute de sărbători se'nțelege, în câte un jurnal minoritar, în specie: urguresc. Ministrul actual, care n'a prea făcut mult pentruca Românul să se simtă mândru, că este Român, face și mai exaltată grandomania evreo-ungurească și disprețul suveran față de Valahii, prin preamărirea școlilor ungurești și regretul, că nu-și poate da porodițele în școli străine, ci numai în cele românești. Fostul ministru, care — ca și actualul — a colaborat deseori, în anumite forme, la zărelor minoritare, scrie într'un ziar minoritar niște amintiri din tinerețe cu atâtea avânt turanic, cu atâtea ambiție de a-și considera produs cultural neaoș unguresc, încât rămân ultim și îngândurat. Iți vine să crezi, că la nașterea acestui produs intelectual de calitate pur urgurescă a prezidat frenezia sfidătoare a apostatului sau a desperadosului, care nu-și vede satisfacute — musai! — integral la comandă, toate vanitățile, ambițiile sau poate, interesele mai inavabile, de nația D-Sale.

Bravo ție, splendidă conștiință românească! Bravo vouă, demni și incomparabili și indispensabili conducători ai nației noastre oropsitel!

Fie care abonată este rugat să ne câștige un nou abonată!

Cerem statistici lămuritoare!

Guvernul acesta afirmă pe toate cărările, că reprezintă cu adevărat și exclusiv neamul românesc cu totalitatea intereselor lui mari. Nația are dreptul a cere sus și tare dela guverne — oricare ar fi ele — să fie la timp precis și complet informată despre lucrurile, care o interesează, și în chestii dela românească rezolvire a cărora atarnă viitorul ei. Cu atât mai mult poate pretinde a fi luminată îndeajuns, dela acest guvern.

Guvernul are datorința, să ne facă cunoscut, câți Jidani — separat — și alte elemente străine de neam au fost în diferitele provincii românești în a 1914 la izbucnirea războiului mondial, și câți sunt astăzi? În ce măsură se datorește sporul: naționalității, și în ce măsură: imigrației, strecurărilor clandestine sau prin corupere? Deasemenea și în ce privește pe Români de neam. Câte bunuri imobiliare au pierdut Românii în favorul străinilor de neam din țară dela 1918 încoace, și viceversa? Câte bănci cu capital în întregime sau în majoritate jidanești sunt în țară și ce cantitate de capital reprezintă? Idem străine dar creștine idem române. În felul acesta să ne lămurască și asupra întreprinderilor industriale de tot felul, asupra comerțului de tot felul, asupra micilor industrii. Care este natalitatea și mortalitatea copiilor la Români, care la jidani — separat — și la ceilalți străini de neam. Idem mortalitatea oamenilor maturi? Unde se provoacă mai multe avorturi criminale, în ținuturi cu populație mixtă, cu medici și farmaciști

Jidani, sau în ținuturi curate sau aproape curate românești, cu medici și farmaciști români? Câte procente de jidani sunt în noile numiri de medici funcționari?

Guvernul are datorința să folosească la întocmirea statisticilor numai elementele românești, în nici un caz jidani cari în solidaritatea lor fanatică au în vedere numai folosul, ce-l pot aduce nației lor din locul ce-l ocupă, fie chiar și prin negare, falsificare, sustragere etc. Este foarte suspectă tendința jidanilor de a ajunge șefii al serviciilor de statistică sau cel puțin funcționari influenți pe acolo.

Guvernul are datorința imperioasă a se informa și documenta în chestiile înșirate mai sus, căci astfel — și să vrea și să poată — nu va acționa cu succes în interesul nației noastre, care a fost neglijată și exploatată atât de mult de stăpânirile străine. Populațiile străine dela noi din țară cu mult mai bogate și mai culte decât elementul românesc în urma protecției enorme și privilegiilor largi avute în trecut, n'au dreptul de-a aspira decât numai la fărâmițele rămase pe masa ospățului românesc. O acțiune de propagandă sistematică, condusă de Români patrioți, pricepuți și energici ar convinge și opinia mondială despre acestea și ar unifica cu o cale și propaganda mincinoasă a dușmanilor ireductibili.

Timpul strict necesar pentru informare și documentare l-i acordăm guvernului.

După aceea vom cere neconținut, cu energie, în sensul știut mai sus: până ni se vor pune la dispoziție statistici lămuritoare.

Daunele căsătoriilor mixte.

În atâtea chestii importante guvernării noastre de ieri și de azi nu văd nimic sau văd rău sau, și dacă văd bine prostrarea neșprăvirei lor sau a complicității lor interesate cu străinii de neam din țară, îi împiedică de-a scuti nația noastră de mari pagube materiale și morale.

În Transilvania (împrejurările de aici, ca localnic, le cunosc mai bine,) la Românii dela orașe, sau trecut prin școli, grasează o adevărată plagă a căsătoriilor cu străine de diferite neamuri și religii. În multe părți și la unele categorii 90% din Românii în căsătorii streine. Dacă ar rămânea numai faptul în sine fără urmări rele pentru comunitatea românească, acest fapt n'ar merita relevare.

Aceste căsătorii sunt condiționate numai de prestigiul, ce-l au înaintea semidoctilor Români de un parvenitism feroce elementele străine dintre noi, cu lustrul deșert, cu abilități și afectări de viață oștărească, ce-și pot însuși aceste. Rigimul unguresc, în marea lui campanie de contopire a tuturor elementelor alogene în masa arpadiană, a aranjat complex și diabolic totul așa ca nația ungurească să apară în fața tuturor ca nație unică pe lume prin superioritatea sănătății ei etnice, gloriei trecutului ei de vitejie fără păreche, viitorului ei de siguranță născută prin capacitatea ei de a trona în curând culmi culturale de ne juns în prezent și viitor. O parte a rezultatului acestei înșcenări este prestigiul, ce-l are ungurimea înaintea flecuștelor noștri incapabili de independență de judecată în starea lor de semicultură, care nu le-a putut infiltra simțul de datorință față de nația lor și constituția puternică a necesității naționale. Prestigiul celorlalte elemente streine este îndreptățit până la un punct.

90% dintre Românii, cari se căsătoreau cu străine, este sigur că nimereau soții mai tineri, mai frumoși, mai cu familie, mai casnice, mai avute chiar, mai sănătoși, dacă și ar fi ales consoarte dintre Române. Este trist, dar este în Transilvania, că candidații la însurătoare găsesc nod în papură când este vorba de fecioare de nația lor, dar în schimb sunt surzi și orbi de o trecere cu vederea uimitoare, când este vorba de mirenoște streine. Vorbesc de lucruri văzute.

Și în atâtea cazuri de astfel de căsătorii atâtea ajung avari românești pe mâinile streine, ajung străinii a cunoaște secrete naționale și de Stat ajung a ocupa dinaintea nasului Românilor atâtea locuri în funcțiile de Stat și comunale (un Român căsătorit cu o străină instalează la dorință

dacă poate, pe toate rudenile până la a 7-a și ale unguroaicei de ex. în serviciul public. Este nepus de suspectă marea silință și grabă, cu care unguroaicele se căsătoresc cu subofițeri și ofițeri, cu polițiști de toate gradele de pe la granița de Vest. Se știe de toți cazul sp-oanei unguroaice dela Oradea-Mare, fostă soție de căpitan din armata română).

În 90% ale cazurilor de căsătorii mixte rezultatul este o familie unguroaice, mai ales în care unguroaice refuză cu îngâmfare și dispreț a învăța românește a vorbi românește cu proeminentele condamnate a îngroșa șirele dușmanilor de moarte ale nației noastre. Este necesitate vitală inexorabilă pentru nația noastră a fi prolifică, a cădea, cu toate puterile și cu toate mijloacele permise de legitimă conservare a ființei ei să ajungă cât mai în grabă la omogenizare națională.

Statul Român este creat și susținut de nația românească. Existența și prosperitatea lui sunt condiționate de existența și prosperitatea neamului nostru. Deci, conducătorii acestui Stat au datorința imperativă de a păstra și promova cu toată puterea și fără considerații lăturale și teresele mari, forțele multiple românești. Făcând aceasta, în scurt timp strălucirea culturală, înălțarea morală, realizate vor da prilegiul necesar nației în fața stăpânilor atunci de puternice sentimente ale datoriei și solidarității naționale. Numai atunci nu vom avea a ne plânge de plaga căsătoriilor mixte.

Dar și până atunci, guvernării au datorința a face toate intervențiile posibile, ca funcționarii publici — mai ales aceștia sunt preferați de străine dornice de măriș profitabil — să nu se împărtășească cu femeile străine șirete și intrigante, iar cei căsătoriți d-ji, incapabili sau nevoinici de-a salva interesele românești în familia lor, să fie dați fără milă afară din serviciu căci doar serviciile publice nu este permis să servească drept propunere pentru sporirea și prosperarea elementelor străine și dușmănoase față de interesele naționale.

În legătură cu cununile ne vine în minte și gresala mare, ce-au făcut-o guvernările românești, lăsând pe credincioșii catolici neunguri la chereul bisericii catolice ungurizatoare din Transilvania. Guvernul trebuie să ia măsuri urgente pentru înfrângerea de comunități religioase romano-catolice pentru toate națiile din Transilvania (Germani, slovaci, boemi etc). Este absurd a lăsa drum liber ungurilor prin biserică în casa noastră. În cazuri anlogice să se procedeze tot așa și la celelalte confesii.

O nouă răfuială cu părintele Iosif Trifa

— dela Sibiu. —

Neprișind vreun răspuns la prima răfuială, apărută în vara anului trecut tot în această gazetă și cetind în gazeta „Lumina Satelor” No. 5 din 27 Ianuarie 1928 — pe care o scoate Părintele I. Trifa — că voește să cumpere o tipografie proprie, mă văd îndemnat din nou, a lua cuvântul.

Admir atât munca părintelui Trifa depusă întru povățuirea cititorilor spre cele bune și plăcute lui Dumnezeu, cât și frumosul plan de a cumpăra o tipografie proprie, în care să scoată gazeta „Lumina Satelor” să tipărească cărți bisericești și de învățături morale. Să facă cum însușeze o *Monstire de oțel din care să reverse valuri de lumină, de mângâiere și de îndăjire sufletească*, și să răstoarne (sau să combată) „sutele de mil de reviste și broșuri de porcării și de „romane” ucigătoare de suflet — o dovadă cât de mult a săpat și aici mișelul de diavol”.

Dar pe lângă toată admirația ce am arătat mai sus, nu pot să inabusec durerea ce simt în suflet atunci când văd că părintele Trifa ascunde în dosul *deavolului toate sutele de mil de reviste și broșuri de porcării și de „romane” omorătoare de suflete*, atuncea când bine știe Sfinția Sa că toate tipăriurile amintite sunt scoase de către tipografia *I. H. Hrtz, L. Alcaj y „Advărul”* și de alte multe stăpânite până la mia de Jidani.

Părinte Trifa, pentru ce nu luminezi pe deplin poporul dreptcredincios și cititor al gazetei „Lumina Satelor” asupra isvorului răului? Pentru ce ascunzi în spatele *diavolului*, atât beția preacurvia, răspândirea de tipăriuri omorătoare de suflet cât și luxul și desfrăul când bine știi că pricina acestora, și a tuturor relelor de care suferă poporul românesc sunt Jidanii?

Pentru ce faci chipurile de draci (cu picioare de capră, cu coadă de leu cu aripă de liliac, cu cap de om și coarne de țap) când bine știi că astfel de făpturi nu există decât în închipuirea bolnavă a oamenilor?

Pentru ce nu spui adevărul întreg pentru ce nu căpitan al *Ostel Domnului*? Pentru ce îndemni pe preoți și pe credincioși să cumpere vestimente și odore bisericești de la *Jidani frații Bloch*, când bine știe Sfinția Ta că Jidanul sporcă toate lucrurile ce servesc

credinței noastre creștinești? și când în București avem pe negustorul român Nicolae Ionescu din Str. Pitagora No. 20, care vinde atât clopote cât și vestimente și odăjdii bisericești?

Dacă și aceste întrebări vor rămânea fără răspuns, cum au rămas primele întrebări puse prin gazeta „Apărarea Națională” dela Arad, vă sfătuim lubți cititori — după ce ați judecat și aflat dreptatea spuselor noastre — să-i scrieți și să-i cereți părintelui Trifa dela Sibiu: *să fie adevărat părintele sufletesc; să aibă curaj la fel ca mucenicul Bisericii noastre strămoșești și să propovăduiască adevărul întreg, și pe față să nu as undă în spatele diavolului toate îndemările viclene, toate otrăvurile trupesti și sulețesti toate înșelăciunile, poporului toate sectele religioase atunci, când toate aceste rele sunt săvârșite de către Jidani dea dreptul, sau prin uneltele plătite de ei.*

Înt reșele Neamului, ale Bisericii și ale Tronului, pretind să cunoaștem bine dușmanii să-i numim cu adevăratul nume și să ne apărăm de ei cu toate mijloacele.

Noi, cei dela „Apărarea Națională” știm un lucru, că nu putem aștepta bine dela fiii altor neamuri. *B ne putem aștepta numai dela fiii neamului românesc Noi pe Români îi luminăm interesele lor le opăram și suferințele lor vom să le v. ndecăm!*

Șt. Poneș.

Către stimații noștri abonati.

Foată de greutate materiale ce întâmpinăm în apariția în mod regulat și trecând în at doilea an al existenței noastre, ne îndreptăm rugăminte către stimații noștri abonati pentru a-și achita costul abonamentului.

Acei cari n'au plătit abonamentul sunt rugați a trimite suma ce dăuorează prin mandatul postal, ce am alăturat la gazeta când nu ne închipuim ca cineva să primească gazeta fără să o plătească.

Avem p'rderi mari cu apariția; costul tiparului e scump, cheltuielile cu expediția etc. sunt deosebite peste puterile noastre. Subvenții n'am fost și nici nu dorim să fim.

Cei, cari au primit gazeta și ne înțeleg acțiunea noastră dezinteresată, credem că nu vor ezita nici un moment în fata acestui apel și conștiințele va dicta să se achite de obligațiunea ce o au, trimțând abonamentul cu reînnoacerea postel, prin mandatul postal aci alăturat.

„Administrația Ziarului”

Povestiri

Tovarășii Leib și Ițic la lucru.

de „Romulus Damian”

(continuare)

În vremea aceasta Leib scosese din șerparul lui Ilie 12,500 de lei și o poliță în alb, semnătă de el.

Operațiunea terminată, oamenii de treabă ducându-se în locuința lui Leib împărtășesc suma în egal frățesc, cu singura deosebire că Ițic luă și polița. Apoi reveniră în crășină luată pe unguri Leib de brațe și Ițic de picioare, și-l așezară la masa drumetilor, la dreapta lui Gheorghe, și apoi se reintoarseră în locuință, unde desbrăcându-se se înțeleg că în caz de adică, toată vina să cadă asupra ungurului, apoi să culcară în patul moale, pregătit de Rebeca.

Când dimineața în zorile zilei, oierul își aduna oștile pe cer și regina nopții, luna, își lua rămas bun dela pământeni, făcând loc soarelui ce urca mereu de după deal sărutând pe frunte aurora, Ilie și Gheorghe se deșteptară

cu capul greu și bulmăcit. Pleoapa și vijelia încetase de mult și cerul era lin și senin ca cea dintâi născută floare albastră, ce să chiamă: „nu mă uita”.

Din Iacobeni până acasă, pe tot drumul ce duce pe o coastă de pădure minunată de stejari, de carpini și de tei seculari ce își nalță fruntea falnic, zimbînd cerului și desfăcându-și bogăția în fața mândrului soare spre a primi binecuvântarea, Gheorghe avea sfâșietoare dureri de stomac, și din când în când întâpături în pantece. Ilie chinuțoare dureri de cap, ochii îi erau supti, fața galbenă ca ceara, și dormita așa de tare încât Gheorghe, cu toate durerile, fu nevoit a-l smunci de mână dreaptă de mai multe ori, spre a evita prăvălirea lor în abis.

De câte ori durerile îl țineau mai tare pe Gheorghe, de atâtea ori Ilie trebuia să oprească caii, nerăbdători, și dornici, de a ajunge mai repede acasă.

Doamne, cum să vălta bietul Gheorghe, ținându-se cu mâinile de burtă și făcând închinăcuți. Și, jor împrejur, nu era nimeni să îi dea o lingură

de apă, spre a-și potoli setea, ce venea din arsuri de stomac. Numai foșnăitul de frunze se auzea mereu, și din când în când cântece de mierle, secundate de basul unui clopot legat de grumazii unui berbec, în fruntea unei turme de oi, ce pășteau în poienița pădurei dincolo de abis.

După cinci ceasuri de drum, în loc de două, ei intrară în sat, deodată cu oamenii la sfânta biserică, clopotul nu încetase încă a chema satul la icoană și întărit sufletul.

Când caii lui Ilie se văzură în fața porții dela casă, așteptând să li se deschidă, amândoi dormeau în căruță cu capul pe piept.

Lelea Nuța trecând pe acolo, spre a se duce la sfânta biserică, văzându-l în căruță nemișcând își făcu cruce, zicând câteva cuvinte apoi repede deschise porțile strigând: „Tu, Paraschivă tu leși mai iute tu, că bărbatul tău Ilie e mort în căruță, la poartă!”

În locul Paraschivei eșise băatul Jon, un flăcăiaș cam de 15 ani, înalt,

frumos, oacheș și toată figura a tată-său.

Jon văzând, din porțiță, pe tatăl său și pe unchul Gheorghe nemișcând în căruță, șezând pe o scândură cu o hăcișică și cu capul pe piept, deschise repede poarta, luă calul, dela dreapta, de încheietura căpăstrului și îi trasă în curte. Apoi smunci cât putu de tare pe tatal său de mână dreaptă și și de piept, panăce să deșteptă, iar Ilie la rândul său pe Gheorghe. Amândoi coborând apoi din căruță ab a să puteau ține pe picioare, și dacă nu era Jon sprințul lor la mijloc, singuri nu ar fi putut urca singura treaptă dela pridvor, spre a intra în casă.

În casă Jon îi așază pe o ladită, având în față masa, acoperită cu o țesătură din războiul Paraschivei în colori naționale, și la spate învelit cu o altă țesătură roșie și la margini cu ciucuri trei color, iar la capăt cu trei perine, și deasupra lor icoana marelui Domnului, cu pruncul sfânt în brațe.

Ilie ședea la capătul mesei, ținându-se de cap cu mâinile în coate, și cu ochii închiși, iar Gheorghe ședea aplecat cu capul în coatele mâinilor pe genunchi, vâitându-se și cerând apă.

(va urma)

Intâmpinare*)

Studentii universitari români-creștini originari din orașul și jud. Arad, dându-și seama de marlele rol național ce îl au ca grăniceri de vest ai Țării, nu mai pot sta nepăsători față de nume oasele atacuri ale presei minoritare arădane, îndreptate sistematic contra unor persoane, cari nu au alt neajuns decât acela de a reprezenta cauza Românișmului în România Mare.

S.izați de recentele calomnii debitate de susnumita presă contra altor doi profesori români din localitate, credem de a noastră datorită să infierăm orice apucătură de acest fel, și să declarăm, că suntem pregătiți a riposta tuturor acțiunilor iredește-șantagiste.

Considerând aplanat cazul d-lui prof. Ciuceanu, care n'a fost decât o simplă calomnie (dovadă acțiunea penală contra ziarului „Reggeli Ujsáz”) și-o ofensă la adresa Românilor (vezi „Intâmpinarea” asoc. înfrățirea), — studentii mea română pe în vedere presei jidano maghiare din loc, că se asociază, în întregime la punctul de vedere al d-lui profesor Liviu Albu, susținut de d-sa în comisia teatrală a orașului: că ziarul maghiar din Arad nu merită nici o subvenție din partea primăriei, până când nu intră în slujba artei adevărate.

Credința d-lui prof. Albu este — credem — nu numai a noastră, ci a oricărui bun Român.

Acest lucru l-a înțeles — se pare — presa în cauză, pentru că, în loc să discute obiectiv cele spuse de dl profesor în amentita comisie, s'a năpustit asupra d-sale cu o serie de insulte personale, cari n'au nimic comun cu afirmațiile făcute.

Pentru acest fapt și pentru că mulți din cei ce înaintează acest protest suntem foști elevi ai d-lui prof. Albu, pe care îl cunoaștem, deci, deaproape, — ne simțim datori să tragem la răspundere pe cei ce au făcut afirmații gratuite la adresa d-sale.

În consecință, provocăm pe „Reggeli Ujsáz” ca să dovedească cu precizie:

1. Că d. prof. Albu, prin „talpalás, dörz-ölés és gerincpuhaság” a ajuns în comisia interimară.

2. Că a făcut politică militantă și a trecut dintr'un partid într'altul.

3. Că mult discutatul dans („magyar toborzó”) n'a fost prilejul unei manifestații iredeștente.

Și întrebăm, tot pe acel „R. U.” că ce „mod de a călca pe ochiurile de găină ale d-lui profesor” a aflat, dacă se va mai „berzenkedk” mult, „scuipând la dreapta și la stânga”? Ne interesează mult acest lucru, pentru că am vrea să știm, dacă — eventual — d. prof. L. Albu ar scuipa înainte sau îndărăt, pe ce va fi călcat? Nu cumva va fi călcat, atunci el însuși sub picioare? Noi nu știm, și deaceia rugăm să ni se spună.

În caz că nu vom primi răspunsul cerut, vom denunța opiniei publice meseria de bărfitor ordinar a susnumitului ziar, luându-ne, astfel, cuvenita satisfacție morală.

Studentimea Arădand.

*) Această intâmpinare s'a trimis ziarului „Reggeli Ujsáz” și a și fost publicată în No. 29 din 29 Ianuarie.

(Vom reveni).

O mare nedreptate...

Jurnalul jidovesc din Arad „Aradi Hirlap” în săptămâna trecută a publicat un articol de fond cu titlul „Dezșhâza” în care se boceste și s'pă descriind disperata stare a ungarilor din (Dez-ônâza) Satu mic, cari în urma împroprietăririi au devenit cerșetori. — Li s'a făcut cea mai mare nedreptate și sunt siliți să emigreze în America că nu mai pot trăi în urma nedreptății ce li-s'a făcut — fără să fie lecută de autorități competente.

Cunoscând starea ungarilor din Satu mic, se poate constata că în adevăr s'a făcut mare nedreptate dar nu ungarilor ci românilor și anume: ungarilor din Satu mic au primit 6-7 iugăre pământ și pădure din care au tăiat lemne de lucru de mare valoare, pe când românii din comunele învecinate: Mocrea, Cher, Ineu, Iarcos, Dud și altele au primit 2-3 iugăre pământ, iar pădure pe hârtie; ba din pădurile comunelor Mocrea și Ineu, a fost furată 20 iugăre de pădure pentru care furt a fost și d. inspector silvic din București în cercetare, și cauza s'a terminat... cum nu se știe!

Iată cum stăm cu marea nedreptate din Satu mic.

Inserarea Publicațiilor.

Primăria Bocsig înserează în No. 22 din '27 Ian. a. c. al ziarului „Aradi Közöy” o publicațiune subscrisă de d. notar Budai și d. primar Horvat pentru ocuparea posturilor de:

Secretar comunal

Agent

Casier

Nu înțelegem care poate fi motivul că pentru ocuparea unor posturi de funcționari într'o comună rurală curat românească se publică concursul oficial într'un ziar minoritar? Ori poate O. Primărie are nevoie de funcționari neromâni? sau prin acest procedeu vrea să forțeze pe bietii româniși intelectuali, cari, s'ară uși fiind, nu pot ține și cetera zărele românești să aboneze și cetera zărele minoritare căci, vezi, este în interesul lor, fiindcă acolo se publică anumite concursuri, cari îi privesc și pe ei nu numai pe minoritari.

Peste tot, prin astfel de publicațiuni se dă din partea comunelor un sprijin material zărelor și oare de ce nu s'ar putea da acel sprijin zărelor românești și nu celor maghiaro-jidovești. Că zărele minoritare s'ar cetera de mai mulți intelectuali români nu este adevăratul cel puțin nu de mai mulți, dintre acela, pe cari îi interesează publicațiile Primăriilor, a Prefecturii și alte publicațiuni de interes public. S'a pomenit vreo dată pe timpul ungarilor ca administrația lor să și uite într'u atâta de sine?

Tocmai d. aceea rugăm și onorata Prefectură, ca având în vedere interesul public național, să intervină în această chestiune, dând ordin ca Publicațiile Primăriilor să se publice în oricare ziar românesc, la nici un caz însă în cele minoritare și aceasta din motivele mai sus expuse.

Un curios act de naționalism în Deva.

Înainte cu mai mulți ani s'au pus în capitala județului Hunedoara bazele unei tipografii „județene” românești și s'a înființat și o librărie românească.

Acționarii tipograful sunt diferitele autorități ale județului și mi se pare și particularii români. Cei 7 librării sunt Români de diferite categorii sociale.

Actualul prefect național-țărănesc s'a grăbit să dele dovada naționalismului său (probabil în urma intervențiilor jidanilor, al căror protector binevoitor se zice, că este) prin un ordin apărut înainte cu câteva zile, conform căruia fiecare șef de autoritate are voie a-și procura cele necesare dela librării și tipografiile considerate mai convenabile, alias jidănești. Asta va însemna în județul nostru, că numai foarte puțin se vor mai aproviziona de-acum înainte dela tipografia și librăria românească. Jidanii și până acum ademeniau cu atitudine lingușitoare, care scândăria orgoliului respectivilor, și cu câte un osor de ros pe cei mai mulți oameni fără conștiință națională și neputându-se ridica mai presus de măruntelile lor interese materiale. Și Deva este plină de astfel de Filisteni respingători. Și va mai însemna că tipografia și librăria românească vor fi nevoite a-și reduce personalul românesc, iar tipografiile și librării jidănești vor fi în plăcuta situație de a-și putea înmulți considerabil personalul pur cușer, spre mai marea glorie a naționalismului dlui prefect și spre înmulțirea Românilor fără de ocupație. Cel puțin dacă ar avea atâta minte și considerație „conducătorii” noștri, ca să ceară furnizorilor străini, cari își fac averi mari pe spina noastră, aplicarea unui procent cuvenit de Români în întreprinderile lor.

Dixi.

Un erou francez, la Arad.

Arădani au putut observa, în zilele trecute pe străzile orașului un căpitan francez, căruia îi erau amputate (tălate) ambele picioare.

Întrebat de scopul vizitei sale la noi, precum și de soarta tragică a veteșii sale, dânsul a declarat următoarele:

Mi-am pierdut picioarele, în decursul războiului, cu ocazia unui accident de aviație. Sburând într'ozide asupra nemților, la Antwerpen, un șapnel mi lovește aripile aeroplanului, și mă aruncă la pământ. Nu știu cât voi fi zăcut acolo în nesimțire, dar știu că atunci când mi-am revenit în fire m-am trezit într'o trăsură de-a nemților, pus clac peste mort și dus spre groapă. Băgseama le-a fost milă de mine, văzând că dau semne de viață și nu m-au aruncat în mormânt, ci m-au dus la un spital. Aici am stat un an și jumătate, tâindumi-se ambele picioare. După această dată am fost trimis acasă, unde n'am mai aflat nimic din ceea ce am lăsat. Nemții, cari mi devastaseră comuna, mi-au ucis soția de 20 ani, 2 copii de 4 ani și o mamă bătrână. Nemângâlat de această crudă tragedie, după terminarea războiului, m-am decis a pleca în lume, ca să uit de cele ce ce am pățit. Am călătorit până acum prin Europa, Asia, Africa, Australia și America. Azi am sosit la Arad. Unde nu este tren mă duc pe căjă. Mă sbat năfucetat, cu greutate, dar nu despez, căci eu până voi muri, numai pe drum o să fiu, ca să-mi uit de casa, unde nu mă voi mai reîntoarce, niciodată, și de ceea ce „a fost odată”... Și aci, eroul a terminat căci lacrimile îi năpădiră ochii, și n'a mai putut spune nimic, ci a plecat răzimat pe căjă, cu cele două picioare de lemn, învelite în...

Vai, războiul crud al mi fost.

Serbarea zilei de 24 Ianuarie la Viena.

Cu ocazia serbării zilei de 24 Ian. s'a oficiat un „Te-Deum” la capela ort. rom. din Viena de către părintele Petru Iancovschi. În afară de numeroși membrii ai coloniilor române din Viena — din partea Leg. țel reg. rom. — au asistat: Dl. Ministru C. M. Mitilneu, Consilier de legație Const. Flondor, Consulul Dr. A. Nedelcu, Dr. E. Păunel și A. Durbeck. Secretari de legație: M. Mitilneu și Virgil Zaborovschi, cancelist Dum trescu. precum și toată studentimea română creștină grupată în jurul soc. acad. „România Jună”.

După oficierea „Te-Deumului” toată asistența a trecut la sediul soc. acad. „România Jună” din Hofburg, unde Dl. Președ. al României June, Draud Iosif Căciuneu — în câteva cuvinte bine simțite — a deschis ședința festivă, dând cuvântul harnicului și mult activului membru D-l Alex Enescu, care în strălucita conferință „In preajma Unirei” arată însemnătatea zilei de 24 Ian.

De remarcat că la toate manifestele naționale românești lipsa studenților minoritari din România, cari sunt constituiți într'o asociație separată sub numirea de „Run-ân-sche Studenten-Verein” (jidani) și cari au prețea să reprezinte studentimea română din Viena oficios...

Se zice:

Că sovietele pregătesc revoltă în Basarabia. Sărmanii, ș'apoi ei, la ei acasă stau ca frunza pe apă. Că s'a făcut totuși o propagandă bolșevică în țară și în deosebi în Basarabia, vina o poartă numai guvernul, care a ridicat starea de asediu și a desființat cenzura.

Prin aceste măsuri a lucrat numai pe placul jidanilor! Ei singuri s'au simțit stânjeniți în acțiunile lor subversive contra statului și a neamului românesc, fiindcă un român, bun patriot, nu va comite fapte și nici nu va scrie articole dăunătoare țării, oprite de cenzură și judecate de consiliile de război, iar dacă totuși le-ar comite trebuie spânzurat de limbă.

Că la prefectura poliției Arad se face anchetă contra unor înalți funcționari, cari își făcuseră sub liberalii un mare merit prin urmărirea și persecutarea fruntașilor naționali țărăniști, precum și contra unor comisari învinșiți că au luat mită. Vinovații la pușcărie!

Că beuturile jidanilor fabricate din alcool metilic culeg din ce în ce mai multe victime. Mai nou au fost otrăviți cu astfel de beuturi: soția lui Gh. Ielisei din comuna Arbone, două femei din Saslovați, un băbat din Căjoara, Lazăr Pantr. din Corovia și funcționarul I. Stassry, toți din Bucovina. „Curentul”, înregistrând și în capitală o nouă victimă a otrăvirilor jidănești, scrie că în București există o asociație de otrăvitori, consumatorul fiind otrăvit cu băuturi falsificate (de jidani N. R.). Cei care bra astfel de beuturi își pierde în câteva ore vederea și apoi moare. Ce au făcut organele superioare ale serviciului sanitar? Nimic. Zilnic înregistrăm noul victime și pe lista morților un nou consumator. Credeam că este timpul ca autoritățile să intervină imediat și să procedeze cu acești otrăvitori la fel cum se procedează cu criminalii de rând. Așa credem noi!

Că au sosit la Oradea câțiva sioniști pentru a îndemna pe jidani să meargă în Palestina. Printre ei sunt, și dr. Ichuda Wilensky, venit din Palestina, dr. Otto Abeles, venit în Viena și Zari Lewanow, ziarist în Ierusalim. N'avem destule cuvinte pentru a saluta pe acești distinși oaspeți cu periculi, deaceia ne mulțumim a le spune: „Ajute-vă Iehovah, ca să duceți dela noi pe toți coreligionarii voștri. De veți avea greutate, adresați-vă nouă, pentru că vă vom sta la dispoziție sau cu băta, sau cu câteva bilete gratuite pentru Palestina.

Că tramvalul actual al Aradului va fi scos din circulație cu data de 1 Aprilie, pentru că este într'o stare atât de rea, încât nu-l mai poate fi garantat mersul. Har D-lui, că l-a sosit deja de mult vremea.

Că în urma unei adrese, prin care ministerul de interne pune în vedere prefecturii județului, că majorează cu 50 la sută sumele ce acordă din veniturile Statului realizate din taxe pe alcool și spirit, bugetul județului Arad a fost redus cu două milioane și jumătate lei.

Că la cinematograful „Elisabeta” din localitate, jidănul Schwartz înșeală lumea cum îi place, îndeosebi la matinee. Prețurile locurilor le fixează după cum arc sau nu public, provocând astfel nemulțumirea și indignarea spectatorilor. Supunem cazul poliției.

Că purtarea în societate a d-lui plutonier de jandarmi din Șindia este de așa fel că numai... nu ne face. Îl rugăm să fie mai precaut cu deosebite când este în familie minoritară, ca să nu ne judece prea aspru!

Informațiuni.

D-șoara Della Catone din Marghita și D-l Gheorghe Făcaștu, notar în com. (Ciuctu) Vărfurile logodii. Sincerile noastre felicitări!

Ziua de 24 Ianuarie, ziua mare în care înainte cu 70 ani s'au unit Principatele Muntenia și Moldova, sub un singur Domn. Alexandru Ion Cuza, și care unire a fost baza un rei tuturor românilor în România Mare de azi, s'a serbat și în Arad cu un fast deosebit.

La Te-deumul dela Catedrala gr. ort. au participat toți capii autorităților civile și militare și un foarte numeros public.

La școalele din oraș s'au ținut conferințe, explicându-li-se elevilor însemnătatea mare a acestei zile mari.

Până în ultimele zile ale săpt. trecute nu se știa când se vor serba Paștile, în 31 Martie cum doreau unii, sau în 5 Mai, cum sperau alții. Sf. Sinod în ședințele lui, a decis ca să fie serbate în 31 Martie și cel ce nu vor asculta de această deciziune, vor fi pedepsiți, eventual escamotați din sânul sf. biserici.

Not ne bucurăm de hotărârea energică a sf. Sinod și dorim să fie declarați eretici și dușmani ai sf. biserici și apoi tratați ca atare nu numai cei ce nu se vor supune acelei hotărâri ci și toți mizerabilii, cari îndrăznesc să se atingă, să și bată joc cu vorba, ori în scris de Prea Sfinții noștri Episcopi și Mitropoliți.

Nu se poate tolera ca să se scrie cuvinte atât de ofenzatoare și murdare la adresa unui Metropolit cum are obicei păcătosul de Nichifor Crainic.

Mi-e greață, mi-e rușine și mă doare foarte mult de atributele cu cari necinstești pe I. P. S. S. Metropolitul Moldovei!

D-ta n'ai, măcar, frică de D-zeu?!?

Vestim cu durere on. noștrii cetitori că spiritul metilic, otravă pregătită de spurcații fabricanți j dani, seceră noul și noul victime printre buți creștini, cari consumă beuturi spirituoase. Cea mai nouă victimă a fost Alexandru Rădulescu, care mai întâi a orbit și apoi a murit între cele mai grozave dureri.

Și fiindcă nu se iau măsuri serioase, severe, pentru confiscarea tuturor beuturilor de felul acesta — otrăvite — și pedepsirea exemplară a celor vinovați, călăii neamului nostru, trebuie să declarăm de complice cu acești răufăcători și pe însași autoritățile statului interesate și le zicem:

— Onorate autorități, aici nu este vorba de spargerea unui geam a unei prăvălii jidovești, ci de uciderea prin otravă jidovească a atâtor nenorociți, și totodată nefericiți români creștini! Nu Vă mustră conștiința pentru nepăsarea V.astră?!

Vom răsbuna noi crimele comise!!

Presa noastră jidovită se vaită al dracului, că în Chșireu au ars mai multe magazine jidovești. Cică „proprietarii d. e. Popron, Lempert, Margulis, Lerner etc., au rămas literalmente muritori de foame.

Ne pare rău și nouă și le-am dorit mai bine decât să sufere foame, să-i ardă focul și pe ei.

Gerul mare, care în unele părți d. e. B. str. — Năsăud ajunsese până la 25° grade sub zero, s'a mai potolit, ba în multe locuri a început să cadă o ploaie caldă. Și este curios că în Croția este cald ca primăvara și mai bine chiar. Temperatura s'a urcat până la 26° în umbră.

O nouă lucrare despre „Politica”

Luminatul profesor dela Universitatea din Cernăuți, dl Traian Brăilescu, a scos o lucrare intitulată „Politica”.

Fiecare Român, doritor de a cunoaște alcătuirea și felul de funcționare al Statului, are datoria să citească lucrarea de mare valoare numită „Politica”.

Prețul cărții este de Lei 300 și se poate comanda, trimițând banii înainte, pe adresa: Profesor Traian Brăilescu, Cernăuți str. P. Liciu 12.

Sărbătorirea alor 10 ani dela Unire se va face anul acesta cu un fast deosebit. Serbările vor ține 7 zile, din 10 până în 17 Maiu. Cu acest prilej se va sfinți piatra fundamentală a bisericii Unirei, precum și aceea a monumentelor ce se vor ridica în memoria lui Cuza-Vodă, Carol I. și Ferdinand I. Cu pregătirea serbărilor a fost însărcinat d. ministru Sever Bocu.

Dr. Victor Hotărăn, deputat naț. — țăr de Arad a arăcat în Parlament pe Parecz Béla, deputat maghar de Arad, acuzându-l că și-a însușit 60 de lughere de pământ, în mod ilegal.

În luna Aprilie vor avea loc mari serbări culturale la Arad, cu ocaz a desvelirii busturilor lui Gh. Coșbuc și A. D. Xenopol. La aceste serbări va participa și M. S. Regina Maria.

DIN JUDEȚ.

Pățania unui ungar cetățean român în Ungaria D-l H. J. comerciant ungar din Peczica, având ceva afaceri s'a dus la Bătanea (Battony) în Ungaria Terminându-și afacerile a intrat într'un restaurant și a mâncat. Când să facă plata i s'a părut că este trailul cu mult mai scump în Ungaria decât în România și din cauza aceasta a adresat câteva cuvinte puțin delicate Ungariei și conducătorilor ei. Dar a păț-o. Chelnerul a făcut denunț la poliție, care imediat l'a arestat și transportat la Seghedin în pușcărie.

Iată ce măsuri drastice iau Ungurii contra celor cari insultă țara lor. Dar oare la noi de ce nu-i putrezesc ciolanele în temniță la nici unul dintre acei mulți, nu particulari, ci chiar funcționari de stat, cari folosesc foarte des cuvinte de hulă și dispreț, și se scriu și articole la fel de jignitoare la adresa neamului și a țării noastre. De ce suntem noi așa de toleranți și răbdători?

Oare ce s'ar întâmpla cu un român dacă ar îndrăzni să agite poporul în Ungaria ca preotul Bokor din Iermata neagră sau ar vâna cu revolverul portretul regelui din local public.

Vom reveni!

În dimineața zilei de 29 Ian. 1929, Expresul de București Nr 5, a prins între șine, la o depășirea de 100 metri de gara Vărădia, o vacă ce era vagabonda, târând-o înaintea lui până între acele găuri unde a rupt-o în două.

PUBLICAȚIUNE

No. 48 | 9.9.

Se aduce la cunoștința amatorilor că în ziua de 20 Martie 1929 orele 10 a. m. se va ținea licitație publică în localul notariatului cercului Hălmgău, pentru darea în întreprindere a zidirii unui pod de lemn peste Crișul-Alb în comuna Ochuri, satul Ociu în conformitate cu art. 72 și următorii din legea contabilității publice cu oferte înch se și sigilate.

Caetul de sarcini, dev'zul și planul de zidire se pot vedea în localul notariatului Hălmgău între orele of. cloase.

În caz de nereușită licitația se va ține în ziua de 20 Aprilie a. c. orele 10 a. m.

Ochuri, la 20 Ianuarie 1929.

Primăria

DIN DEVA.

Ajutorință Românească?

Banca Națională a României a cum-părat cu patru milioane de Lei casa fostă proprietate a unei bănci jidovești.

Între chiriașii acestei case se află și farmacistul Virgil Albescu, care va trebui să se mute îndată ce-i va expira contractul.

Locul mai potrivit pentru farmacie ar fi în casa Dlui Dr. Petru Groza — fost ministru averescan — (unde a fost hotelul orient). *Di Dr. Groza s'a și expr. mat că pentru un Român cum e dl Albescu e guta să-i dea în chirie cu 120 de mii de lei anual locul ocupat de un moghar, care îi plătește de prezent numai 50 000 de Lei.*

Aceasta se numește ajutorință românească, D-le Dr. Groza?

La ce școală se învață astfel de știință?

Bani de 1000 Lei falsificați.

La comerțiantul Bălaj din Hășeg s'a prezentat într'o seară, un Român care voia să plătească târguitala făcută cu o hârtie de 1000 Lei fașe. Dus la poliție s'a mai găsit la el încă 2 hârtii făcute cu mână.

Românul a declarat că a primit acești bani în pretul unei perechi de boi vânduți.

Suntem nerăbdători să aflăm ce mână jidovească ascunsă, s'a folosit de bietul Român ca să răspândească banii falși de 1000 Lei.

Procurorul Tribunalului Deva cercetează afacerea cu bancnote falsificate.

La Camera de Comerț și Industrie din Deva a funcționat ca secretar general un supus polon.

În urma influenței politice — care face tot felul de fărâdeligi — a fost angajat în slujba de secretar general la Camera de Comerț și Industrie din Deva un domn cu numele Russin-ky, cetățean polon, folăturându-se un Român cu diplomă academică.

Oare în Polonia sau în Ungaria s'ar putea întâmpla faptul, ca un cetățean român să fie numit într'o slujbă așa de importantă, precum a ocupat polonezul Russin-ky în Deva?

Pentruce noi Românii nu știm încă să ne prețuim frații, așa după cum streinii se sprijinesc întreolaltă?

Până când afurisita d. politică să ne facă pe noi Românii, obiect de baijocură în fața streinilor?

CREMA DE FAȚĂ „MARGIT”

De vânzare pretutindeni

Schimbășilor Atenției!

Consortiul furnizător a Căilor ferate cu numele:

LAZAR TATU, Arad, Str. Col. Paulian No. 11.

VASILIE IVAN, Arad, Str. Eminescu No 26

NICOLAE JOSIF Arad, Str. Românului confecționează un formele regulamentare garantat și cu prețul cel mai estin.

Prima croitorie bărbătească militară și civilă

A. Kss și fiul succesori

Scheer și Mayer croitori

Arad, Bulevardul Reg Ferd. No. 3

execută comenzi prompt din stofele cele mai bune confecționează elegante Prețuri moderate. Cerți și prospece pentru haine militare (și schimbăș)

Basinul de înnot. **SIMAY** pentru bărbați și femei deschis Luni, Joi, și Duminecă între orele 4 — 8 d. m.

Prețul unui bileț Lei 30 în care este cuprins și serviciul.

:: :: Școală de înnot. :: ::

În interesul D-voastră cercetați croitoria de domni

Coroban Ștefan

Str. ION RUSU ȘIRIANU Nr. 2

unde să confecționează cele mai elegante haine după ultima modă. Aici se pregătesc și uniformele funcționarilor C. F. R.

Fondată în 1887

„VICTORIA”

Institut de credit și economie

Societate Anonimă Arad.

SUCURSALE: CHIȘINEU-CRIȘ, ȘIRIA, INEU, RADNA, ROVINE și BUTENI.

EXPOZITURI: SĂVĂRȘIN și GRĂNICERI.

Primește depuneri spre fructificare cu replătiri la termen, sau la vedere.

Acordă împrumuturi de tot felul, în condițiuni avantajoase.

Face toate operațiunile de bancă.

Cultural, pentru Biblioteca Arad